

8. číslo

g

[:d3i:]

PRÁZDNINY 2016

ÚVODNÍK

|| Maja

S otevřenou náručí vás vítám v novém školním roce. Ne, omlouvám se, to je chyba. Nemůžu vás přeci vítat, a ještě ke všemu s otevřenou náručí. Člověk vítá pouze tehdy, když se na nadcházející věci těší, ale kdo by se rozradostňoval nad myšlenkou na další haldy učení, nepovedených testů a nečekaných zkoušení? Já osobně jsem tyhle všechny ošklivé věci vyšoupla za dveře a ne a ne se přimět je otevřít, ba naopak jsem je zabarikádovovala. A tuším, že jakmile je pouze ze zvědavosti na škvírku pootevřu, zasype mě lavina povinností, úkolů a testů, pod kterou stěží přežiju. Takže mé dveře jsou napevno zatarasené nejrůznějšími věcmi, nejčastěji vzpomínkami ...na horké dny, šternovskou zmrzlinu, opékání špekáčků u táboráku, líná rána a dlouhé večery, na léto...na prázdniny. A o tom je naše číslo o vzpomínkách na všechny tyhle báječné věci. Pokud ještě nejste připraveni na lavinu číhající za dveřmi, čtěte!

REDAKCE

REDAKTOŘI

Karin Shumlyanska, Hanča Martínková,
Marie Zlamalová, Veronika Snášelová, Iveta
Zdařilová, Benjamin Tichý, Vojtěch Cina,
Kateřina Kovaříčková, Karolína Letochová,
Helča Pospíšilová, Beáta Puškarová, Anna
Bartoňková

GRAFIKA, SAZBA

Vojtěch Cina

KOREKTURY

Renata Zavadilová

TISK

Jaroslav Zavadil

MAIL PRO PODNĚTY A STÍŽNOSTI

redakce.g@seznam.cz

ROBSAH

- 2 ADAPTÁK SOUTĚŽ**
- 3 VÝSLEDKY STUDENTSKÝCH VOLEB**
- 5 TAJEMNÁ ZÁKOUTÍ ŠKOLY**
- 7 ANKETA ROZHOVOR**
- 9 ERASMUS**
- 11 TANEČNÍ**
- 12 LOH RIO 2016**
- 13 LETNÍ HUDEBNÍ FESTIVALY**
- 15 SOUTĚŽ**

ADAPŤÁK

PRVÁKŮ

|| Anička

Letošní adaptační kurz byl opravdu jedinečný. Alespoň z mého pohledu. A nemyslím to v dobrém. Dostat v den odjezdu střevní chřipku se může stát opravdu jenom mně.

Ubytování bylo poněkud spartánské, ale jídlo to vynahrazovalo. Myslím, že by se mnou většina souhlasila. Až na jednoho spolužáka, který je vegetarián. Ten buď hladověl, nebo po večerce chodil lovit do blízkého lesíka borůvky.

V rámci teambuildingu jsme hráli spoustu zábavných her zaměřených na spolupráci a důvěru. Já jsem se v

koutku nepozorovaně pokoušela nezvracet. Ale to už si ze sebe dělám legraci. Hru, kde jsme vleže postupně přenášeli jednoho spolužáka po druhém, jsme prosmáli od začátku do konce. Vrcholem výletu byla bezpochyby ohnivá show. Náš instruktor byl do představení hodně zapálený. Ne, vážně, jednou málem chytnul.

Ačkoli jsem prospala diskotéku a pár dalších událostí hodnotím náš seznamovák velmi kladně. Adapťák účel splnil. Zapamatovali jsme si jména spolužáků a chtít po nás víc by bylo zbytečné :).

Více fotografií

VÝSLEDKY STUDENTSKÝCH VOLEB || 1vet

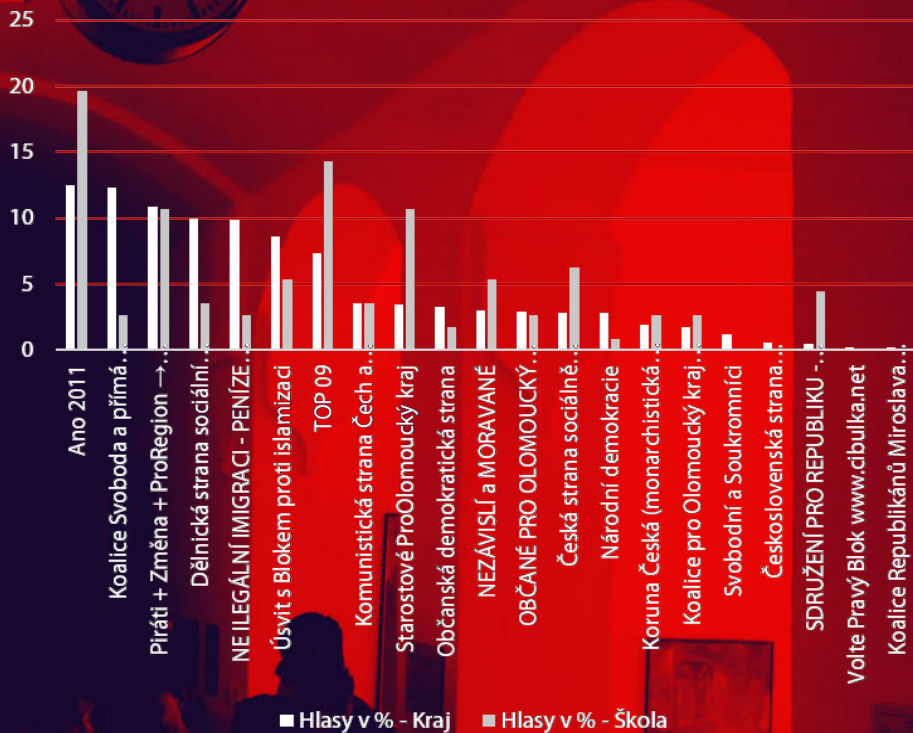
Zhruba před necelým měsícem proběhly nejen na našem gymnáziu studentské volby do krajského zastupitelstva. Studenti od patnácti do osmnácti let odevzdali během 20. a 21. září přesně 31 867 platných hlasovacích lístků. V olomouckém kraji bylo zapojeno patnáct středních škol, z toho pět gymnázií, sedm SOŠ s maturitou a tři školy s možností studia učebních i maturitních oborů. Dva tisíce sedmdesát jedna studentů by se rozhodlo po sečtení hlasů poslat do zastupitelstva z prvního místa ANO 2011, z druhého Koalici Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD) a Strana Práv Občanů, třetí místo obsadili Piráti + Změna + ProRegion -> Kraj nové generace a čtvrté Dělnická strana sociální spravedlnosti - Imigranty a islám v ČR nechceme!. S naší školou se výsledky prvních čtyř míst shodují z padesáti procent – na rozdíl od druhé SPD a čtvrté DSSS bychom však na stejných místech volili spíše TOP 09 a Starosty ProOlomoucký kraj. Hřeje mě to u srdíčka. Trošičku.

Gymnázium Šternberk mělo k dispozici dvě stě třicet jedna mladých mozků. Sto třináct lidí do nich vyslalo signál využít příležitost si vyzkoušet ono opomíjené volební právo předtím, než si to budou moct stříhnout „na ostro“.

Jedna ruka zřejmě udělala něco špatně, a proto se její hlas nezapočítal. Sto dvanáct platných hlasů je cca 48,5%. Zdá se, že málo, nicméně kdyby byla mezi dospělými stejná procentuální účast, málo by to (oproti minulým ročníkům) nebylo. Během psaní tohoto článku zbývá do začátku „opravdových“ voleb pět dní, během kterých vrcholí volební kampaně. Na ulicích můžete pročítat seznamy kandidátů za různé strany, všímat si projíždějících aut s politickým designem, sledovat, kdo koho přeplepil na nástěnce v Horní Dolní a podobné drobné niance mezi normálním životem a životem během volebního období. Jenže až číslo vyjde, bude po všem a další volební období přijde nejspíš až s nutností promíchat Poslaneckou sněmovnu někdy v roce 2017.

Na závěr bych chtěla říct díky neziskové organizaci Člověk v tísni, že nám umožnila takto organizovaně celorepublikově prozkoumat, koho bychom, jakožto budoucí svéprávné osoby žijící v demokratickém státě, vybrali do křesel zodpovědnosti za funkčnost krajů. Koho by zajímaly přesné výsledky voleb, může se podívat na stránky gymst.com, které ho navedou na tabulky se všemi údaji o výsledcích v každém kraji :).

VÝSLEDKY VOLEB

Jeden svět
na školách

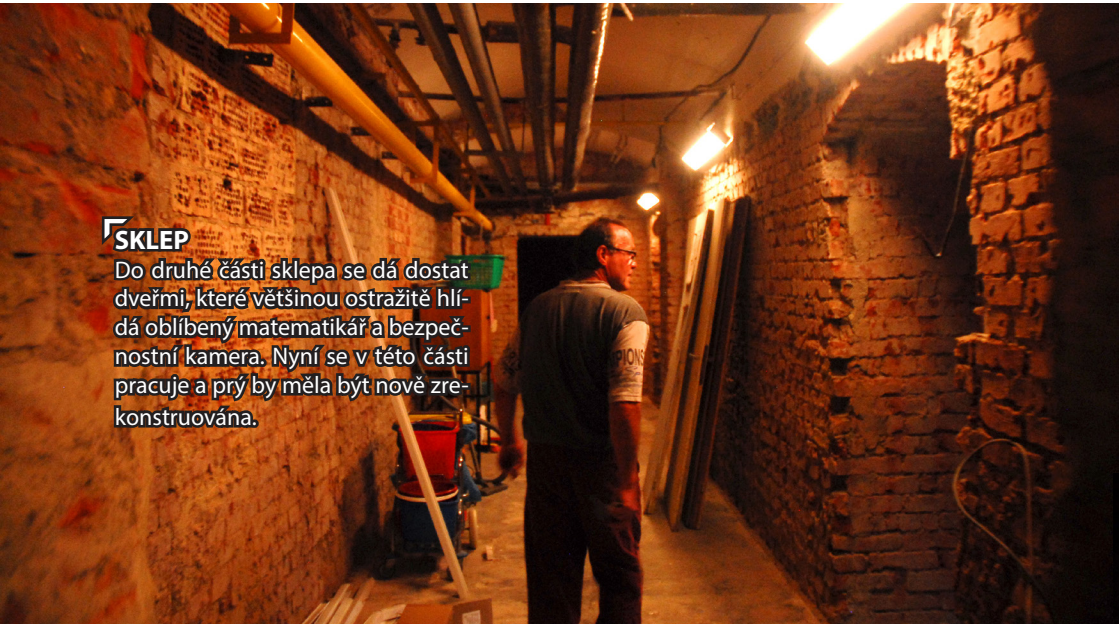
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

TAJEMNÁ ZÁKOUTÍ ŠKOLY

|| Ben, Vojta, Kačka

Prošli jsme s pomocníkem pana školníka snad všechny prostory, které jsou pro většinu studentů nepřístupné. Překvapilo nás, kolik místa tato budova poskytuje například ve sklepě. A to jsme ještě neprozkoumávali budovu novou.

SKLEP

Do druhé části sklepa se dá dostat dveřmi, které většinou ostražitě hlídá oblíbený matematikář a bezpečnostní kamera. Nyní se v této části pracuje a prý by měla být nově zrekonstruována.

POSILOVNA

Takhle vypadá ta všemi tělocvikáři opěvovaná posilovna. Cítíte se tam spíše jako v protiatomovém bunkru, podzemí pražského metra po povodních nebo středověké mučírně, ale přesto se tomu říká posilovna. Již brzy bude však po rekonstrukci a posilovna by mohla konečně být taková, jakou popisují tělocvikáři.

KOTELNA

Tohle nejsou obří ledničky, ve kterých by si pan školník chladil pivo, ale kotle na vytápění budovy. Jeden je přibližně dva metry dlouhý, vysoký i hluboký. Tyto ohromné přístroje někdy dokonce i úspěšně vytopí celou školu na nám příjemnou teplotu.

KOUPELNA

Do koupelny je možné se dostat z katakomb za šatnami, kde se nachází také posilovna a několik prázdných místností, kde není vůbec nic.

Ačkoliv koupelna vypadá nevyužívaně, tak u sprchového koutu jsme našli ještě mokré ponožky. Kdo vypátrá tajemného školního yettiho, tak si zaslouží na hale ocenění „objev roku“.

PŮDA

Tento prostor byl již od počátků svého vzniku využíván jako sklad nepotřebných a zřídkakdy potřebných věcí. K půdním prostorům se váží dvě odlišné spekulace. První tvrdí, že za dveřmi, za kterými je snad zákaz všeho, a ještě k tomu jsou zamčené, bydlí školní yetti a přes program Zoner Callisto 5 ovládá všechny studenty i zaměstnance školy a vědomě je manipuluje.

Druhá tvrdí, že prostor vlastní společnost T-mobilie, která má na střeše školy mobilní vysílač, což se nám v roce 2016 potvrdilo jako fakt.

Ve všech „zakázaných“ prostorách se nám přiměřeně líbilo a doporučujeme to každému ;)

ANKETA || Kája, Helča

Co jste dělali o prázdninách?

p. prof. Horenský

Dovolenou jsem trávil s rodinou. Jezdili jsme po České republice, například po Krušných horách.

p. prof. Kotková

Prázdniny jsem trávila převážně válením. Navštívila jsem Sicílii, kde jsem viděla mnoho historických památek.

p. prof. Tichá

Hodně jsem odpočívala a mou oblíbenou

činností bylo ranní popíjení kávy na terase. Do školy jsem se začala těšit až koncem srpna.

p. prof. Klapková

Odpočívala jsem.

p. prof. Zavadil

Relaxoval jsem ve vířivce.

p. prof. Kalandrová

S rodinou jsme jezdili na výlety do zahraničí i po České republice, byla jsem i v Orlických horách a podobně.

ROZHOVOR || Kája, Helča

„Prý lezli po střeše, sdělili mi potom mí studenti...“

Tak je tu zase nový školní rok a my jsme se rozhodly vám představit profesorku, kterou možná někteří znáte, ale mnozí určitě ne. Paní profesorka Zahradová, která se právě vrátila do školy po mateřské dovolené, s námi ráda udělala rozhovor, ve kterém jsme se vám snažily tuto, pro někoho neznámou profesorku, přiblížit. Rozpovídala se nejen o svém studiu a učitelství, ale i o pobytech v zahraničí a o tom, jaké teď mají studenti možnosti. Přečtěte si její zajímavé odpovědi!

Vrátila jste se po mateřské dovolené, jak dlouho jste tu už učila dřív?

Na gymnáziu jsem učila čtyři roky.

Vidíte nějaký rozdíl mezi tím, jaká byla škola dříve a jaká je dnes?

Samozřejmě. Hodně se změnilo na vzhledu školy a je tu také nové vedení. Ale studenti jsou pořád stále stejně milí a to je důležité.

Kolik máte tříd a co vlastně vyučujete?

Aktuálně mám šest tříd a učím jen angličtinu, i když dříve to byl i dějepis.

Stalo se Vám dříve při výuce něco, co byste už nechtěla zažít, máte nějaké negativní zkušenosti? Úraz nebo podobně?

Žádná zranění jsem našťástě řešit nemusela, ale byla jsem třídní učitelka a na to opravdu nezapomenou. Nešlo o nic vážného, jen jsem se po školním výletě dozvěděla, co tam moji studenti vlastně všechno v noci dělali. Jsem ráda, že si výlet užili, ale já se už budu každého dalšího výletu bát! Je to velká zodpovědnost.

Máte nějaké hezké vzpomínky nebo zážitky, o které byste se chtěla podělit?

Studovala jsem zde na gymnáziu a hodně jsem si odnesla z výměnného pobytu, na kterém jsem byla. Potom jsem navštívila vysokou školu v Opavě, kterou jsem po třech letech

přerušila a rok jsem strávila ve VB jako au-pair. Po dokončení studia jsem 2 roky s přítelem pobývala v Manchesteru.

Když jste byla zde na gymnáziu, jak jste viděla své učitele očima studenta?

Asi tak, jak je dnes vidí většina studentů - myslela jsem si, že je učitelství jednoduché, stačí odučit danou látku a zadat domácí úkol. Teď

už samozřejmě

vím, že práce učitele obnáší mnohem víc :).

Mezi mé nejoblíbenější učitele patřila určitě paní Burešová, která je teď moje kolegyně a já ji měla z angličtiny. Hodně jsem také měla ráda pana Vávru, který učil češtinu, teď už tu ale není.

A v zahraničí se Vám líbilo? Doporučila byste třeba podobné pobyty studentům?

Ano, líbilo se mi tam moc. Hodně jsem se tam naučila, osamostatnila jsem se a samozřejmě, že bych to svým žákům doporučila... avšak ne každý má takové možnosti. Pořád se ale dá využít nespočtu stipendií a programů.

Přemýšlíte o tom, že byste někam vyjela i teď?

Samozřejmě bych chtěla, ale mám rodinu, děti...takže si určitě nemohu dovolit odjet na dva týdny do zahraničí.

Co byste vzkázala svým studentům?

Vím, že mě asi neposlechnou, ale opravdu buďte rádi, že se angličtinu můžete učit ve škole a zadarmo. Poslouchejte, připravujte se, ať rodiče nemusí platit za soukromé doučování.

ERASMUS+ PROJEKT

|| Hanča, Beáta, Maja

Pondělí

Náplň prvního dne nám začínala časně zrána ve sportovní hale, kde na nás čekaly typické seznamovací hry, které byly však v angličtině, čímž se toho nemálo zkomplikovalo. Když jsem se dozvěděla zhruba 30 nových jmen, zapamatovala si asi 5 a věděla, jak se vyslovují asi 3, tak jsme se postupně celá grupa přesunuli do budovy školy.

Zvláštní pocit, když sousedi po vaší pravici zapáleně něco komentují ve vlámsštině a po vaší levé ruce zase nasloucháte tiché konverzaci ve francouzštině. Ve třídě zhlédneme prezentace našich hostů na téma projektu a dostaneme instrukce pro dnešní den. Program je následující, fotografovat ve skupinkách již dopředu kontaktované jedince, jejichž povolání nám stojí za povšimnutí.

V odpoledních hodinách se vrátíme zpět na základnu a v učebnách IVT dokumentujeme události téhož dne, které budou později vystaveny v prostorách kláštera.

Postupem dne už můj vyčerpaný mozek odmítá přepínat mezi angličtinou a češtinou, a ať už mluvím na svou spolužačku, prodavačku v obchodě nebo na člena své rodiny, mluvím výhradně anglicky.

Do postele se ukládám úplně vyčerpaná a s hlavou plnou multi-kulturních zážitků.

Úterý

V úterý jsme se ráno opět sešli ve škole, učitelé nám dali instrukce a ve skupinkách jsme vyrazili do Olomouce. Měli jsme spoustu úkolů a také jsme našim hostům chtěli ukázat město.

Prvním úkolem bylo rozdělit se do skupin, to jsme zvládli již ve škole. Druhým úkolem bylo setkání s náhodným pracujícím člověkem. Potkali jsme číšnici Emmu a chvíli si s ní povídali. Pak jsme vyrazili hledat želvu, abychom mohli splnit další úkol - pečovatelsví. Želvu jsme nakrmili a vyfotili se s ní.

Tento projekt nebyl jen o pracujících lidech, ale také o studentech. Měli jsme si popovídat o studiu a budoucnosti s někým, kdo studuje UPOL. Bavili jsme se se studentkou práv. Taktéž jsme našli zničenou Tritonovu kašnu a pokusili se ji opravit. Něco se nám povedlo, ale neměli jsme moc času, takže jsme zbytek nechali na ostatní skupiny.

V Olomouci jsme potkali i jednoho žebráka. Opět se ukázalo pár rozdílů mezi Čechy a západní Evropou. Zatímco Češi do něj kopali a bili ho selfie tyčí, cizinci ho objímali a dávali mu peníze.

Jedním z našich úkolů bylo sehrání nejsvětější trojice. Dva studenti septimy a jeden Lucemburčan v tom byli vážně skvělí. Selfie tyč posloužila jako kříž a o vše ostatní se postarali tito šikovní herci.

Osmým úkolem byl návštěva někoho jako mnich, jeptiška, farář, apod. Společně jsme zšli na faru k Dómu a vyfotili se zde s jednou velmi inspirativní ženou. Večer jsme ve Šternberku opět vyrazili do Majáku a společně u večere zhodnotili celý den.

Středa

Tento den jsme se zahraničními studenty strávili výletem na Stezku v oblacích. Den nezačal zrovna nejlépe, jelikož jsme svým neoprávněným vstupem do prostor školy ve státní svátek neúmyslně spustili školní alarm, který dal okamžitě signál policii. Nakonec se ale vše vysvětlilo, policie školu z bezpečnostních důvodů prohledala a poté jsme mohli v klidu vyrazit. Po necelých dvou hodinách cesty jsme dorazili na místo a na kopci před námi spatřili železné monstrum. Tato unikátní stavba architekta Zdeňka Fránka měří 55 metrů a nachází se v nadmořské výšce 1116 m. n. m. Nesportovní typy využily služeb lanovky, která je za 10 minut vyvezla na vrchol. Ti odvažnější se rozhodli vystoupat na vrchol po svých, avšak po prvních 200 metrech stoupání po strmém kopci si většina uvědomila, že to asi nebyl ten nejlepší nápad. Ale co už, vrátit jsme se nemohli, a proto jsme zatnuli zuby a pokračovali v cestě. Po hodině a půl vyčerpávající cesty jsme před sebou konečně spatřili náš cíl. Úlevu však vystřídal úděs, jelikož naše tříčlenná skupinka zjistila, že postrádáme zbývajících 20 studentů, kteří si, jak jsme později zjistili, vybrali delší, avšak ne tak strmou stezku k cíli. Teď už zbývalo vystoupat ještě o 55 metrů výše až na samý vrchol rozhledny. Zní to jednoduše, nemyslíte? K tomu si však připočtete strach z výšek a ostrý vítr. Nakonec jsme se však všichni překonali a vystoupali na vrchol, kde se nám naskytly dechberoucí výhledy na celý masiv Králického Sněžníku s malebným údolím řeky Moravy a v dálce i výhled na hlavní hřeben Jeseníků, Suchý vrch a Krkonoše. Když stojíte nahoře, najednou si uvědomíte, jak jste malí. Dostalo se nám neopakovatelného zážitku. Na náročnou cestu dolů už však většina z nás neměla síly a proto jsme se svezli lanovkou. Domů jsme přijeli unavení, ale spokojení s příjemně stráveným dnem.

TANEČNÍ

|| Maja

Středa 21. září, první lekce tanečních

Z našeho domu s dostatečným časovým předstihem vychází skupinka „načančaných“ slečinek, jejichž přepečlivá příprava zabrala něco do dvou hodin. Hihňají se a potácí se na vysokých podpatcích směrem k MKZ. V půli cesty už se drží navzájem za rámě své přítelkyně a stěžují si na nepohodlnost bagančat.

Všichni se scházíme v předšálí MKZ, nevěřícně se rozhlížím kolem sebe a zírám na cizí lidi, kteří mají být mí spolužáci. Děvčata vypadají starší, než skutečně jsou, a proměňují se vzrušeně mezi chlapci, nemalou řádku svých spolužáků vidím dokonce i poprvé učesanou! Pomaličku putujeme v hloučcích do hlavního sálu a zhluboka se nadechujeme té nezvyklé slavnostní atmosféry, která mezi námi zavládla.

Holky i kluci si sedají odděleně každý na jednu stranu sálu do dvou připravených řad židliček.

Ze všech sil se snažím na radu své blízké přítelkyně držet nohy u sebe, i když se mi neustále rozjíždějí. Čas od času zapomenu a ona mě přes ně popuzeně pleskne.

Zároveň se mezi nás dvě vplíží panika a my vymýšlíme únikový plán ze sálu, že jsme již zaplatili kurzovné a nemalou částku za příslušné oblečení nás na srdci netíží. Jako první jsme seznamování se společenskými pravidly, různě se kroutím na židli podle rad našeho instruktora, záda narovnané, ruce na opěrkách, nohy u sebe-pro mě úkol zcela nemožný. Stres mě polívá jako studená voda,

neumím správně sedět, natož jak budu tancovat?!

Do loktu mě drbne souseďka, vyděšeně mě posunky ukazuje něco, co sedí na hlavě její spolusedící, která si obřího chlupatého pavouka očividně není vědoma a zúčastněně přikyvuje na rady vedoucího kurzu.

Chvilí dumám, zda to nebude zas z jedněch těch jejích výstředních vtipků, když se ta obluda pohne. Nemůžu déle otálet, seberu v sobě veškerou svou odvalu a připravuji se na útok. Popadám psaníčko, stoupám si jako jediná v sále ze židle, snažím se ze sebe nevyrazit bojový pokřik, nýbrž se omezují na přidrušený výkřik a vrhám se na kamarádku hlavu. Narušitel dopadá na podlahu pár metrů od nás, přicupitám si pro psaníčko a rychle se vracím zpátky do bezpečí svých vyděšených přítelkyň. Obdivně mě poplácávají po rameni, dnes budu za hrdinu.

Zanedlouho přichází ještě horší zkouška odvahy, dámská proměna do hudby, a než se nadějeme, vyhláší se pánská volenka. Mám chuť se schovat za židle, místo toho nasazuji strojený úsměv a křečovitě se chytám za rámě svého tanečnicka. Večer protancujeme v duchu základních kroků valcu, džajvu, mazurky a bachata. Ať už jsem čekala cokoli, určitě ne to, že se budu celou hodinu smát a výborně se bavit, protože po prvním tanci už v sále zavládla uvolněná a příjemná atmosféra.

LOH V RIU 2016 || Helča

...na LOH v Riu získala Česká republika celkem deset medailí...

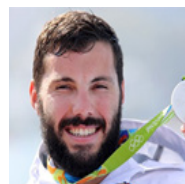
1. Lukáš Krpálek
JUDO, zlatá medaile
2. Jaroslav Kulhavý
CYKLISTIKA-CROSS COUNTRY, stříbrná medaile
3. Josef Dostál
KANOISTIKA-K1 1000m, stříbrná medaile
4. Josef Dostál, Lukáš Trefil, Daniel Havel, Jan Štěrba
KANOISTIKA-K4 1000m, bronzová medaile
5. Lucie Šafářová, Barbora Strýcová
TENIS-ČTYŘHRA, bronzová medaile
6. Radek Štěpánek, Lucie Hradecká
TENIS-ČTYŘHRA, bronzová medaile
7. Petra Kvitová
TENIS-DVOUHRA, bronzová medaile
8. Barbora Špotáková
ATLETIKA-OŠTĚP, bronzová medaile
9. Jiří Prskavec
VODNÍ SLALOM-K1, bronzová medaile
10. Ondřej Synek
VESLOVÁNÍ-SKIF, bronzová medaile

Lukáš Krpálek

Jaroslav Kulhavý

Josef Dostál

ROCK FOR PEOPLE

LETNÍ HUDEBNÍ FESTIVALY

|| Karin

Jsem si jistá, že mnozí z vás, dokonce většina, navštívila za prázdniny nějaký ten hudební festival nebo koncert. At už vážné, country, rockové nebo třeba rapové hudby. Ono to k létu zkrátka patří. Zpocená lep-kavá těla tisknoucí se na vás, při snaze dostat se blíže k podiu, a bolavá lýtka po hodině stání na špičkách, aby jste viděli alespon na temeno hlavy vaší hvězdy. Tyto věci se asi vážné hudby netýkají, promínte, mluvím ted o jen vlastních zkušenostech.

Jedním z festivalů, kterých jsem se v létě zúčastnila já, byl třídenní zážitek Rock for people 2016, kde se takovým záležitostem prostě nešlo vyhnout, snad ani sto metrů od stage. Velká spousta nadšenců čekala na vybrané kapely raději půlhodinu předem ne-li dýl. Proto, když jsme tak tak stíhali přeběhnout z hlavní na vedlejší stage, museli jsme se spokojit s místem na boku nebo na konci davu, asi ve třicáté řadě. Po pár vteřinách od zaznění prvních tonů, se minimálně na třech místech zároveň začaly zvedat prašné víry, způsobené hrstkou lidí tančících „pogo“ na vysušeném povrchu.

Byla jsem předem upozorněna, že kdyby se něco takového utvořilo v mé blízkosti, mám zaujmout pevný postoj, snížit tím těžiště a mít ostré lokty.

Tak trochu fyzika v praxi.

A opravdu. Nic jiného než lokty vás nezachrání, když se na vás z obou stran řítí nabuzené sto kilové hory, a vy nemáte dostatek místa pro útek.

no dobře, sto kilo to nebylo, ale vytvořená představa se skutečnosti velmi blížila, to mi věřte.

Hudební zážitek je však nepopsatelný.

I skupiny, jimž zrovna nefandím, mi v celkovém duchu a pohodě nepříšly vůbec špatně.

Ovšem, dokonalé to nebylo.

Pro mě velkým zklamáním byla kon-

krétně kapela The Offspring. Měla jsem pocit, že zpěvák vyčerpal většinu své energie poskakováním na podiu, a pak mu nezbyval dech na dokončení slov. Jediné, co jsem pak slyšela byly nesku-
tečně hlasité bubny s až příliš aktivním kytaristo.

Musím se ale smířit s tím, že zpěvák má svá nejlepší léta za sebou, takže žádné zablívání.

Na druhou stranu jsme byli všichni přímo nadšení ze skupiny Five finger death punch, kteří náramně vykompenzovali ztráty právě předešlé, mnou zmíněné kapely.

Jestli je neznáte, nesmutněte, chybu napravte a třeba se příští rok v nějakém tom pogu nebo frontě na špagety uvidíme.

15 g[:d3i:]

SOUTĚŽ POZNEJ PROFESORA

Vylosovaný výherce obdrží

FLASH DISC 8GB

Odpovědi pošlejte na
redakční mail s před-
mětem „**soutěž**“

ČASOPIS KE STAŽENÍ

Nebo čtení on-line

gymst.com/CASOPIS/g8.pdf